

Öljyonnettomuudesta koitui Raahessa jättimäinen puhdistusurakka - suurin rantaan ajautuneen öljyn torjuntaoperaatio 30 vuoteen

Raahessa runsas viikko sitten tapahtuneen öljyonnettomuuden jälkien siivoaminen on lopetettu tahriutuneiden saarten rannoilla. Vain 3-5 öljytonnin päästöistä aiheutuneita jälkiä siivosivat luonnossa yli viikon verran sadat viranomaiset sekä ympäristöjärjestö WWF:n ja muut vapaaehtoiset, kaikkiaan noin 1 000 miestäytuntia. Rannoilta kerättiin parisataa tonnia erilaista öljyntyynyttä jätettä.

"Vaikka päästö ei ollut tuon suurempi, kyseessä oli suurin rantaan ajautuneen öljyn torjuntaoperaatio 30 vuoteen", arvioi Raahessa WWF:n vapaaehtoisten öljyntorjuntajoukkojen jäseniä organisoinut WWF Suomen meriohjelman päällikkö **Sampsa Vilhunen**.

Rautaruukin tehtaalta pääsi perjantai-iltana 30. toukokuuta vuotamaan noin 13 tonnia raskasta polttoöljyä, josta 3-5 tonnia valui mereen. Päästön seurauksena saastui Jokilaaksojen Pelastuslaitoksen antaman arvion mukaan noin viisi kilometriä rantaviivaa. WWF:n laskujen mukaan öljyntyneitä lintuja havaittiin noin 60 kappaletta.

"Linnuista suurin osa oli lievästi öljyntyneitä, osa pestiin ja vapautettiin WWF:n toimesta, osa jouduttiin valitettavasti lopettamaan ja osa löydettiin valmiiksi kuolleena", sanoo Sampsa Vilhunen.

"Havaittujen lintujen määrä ei tosin kerro koko öljyntyneiden lintujen määrää, osa jää aina löytämättä."

Öljyä ei saa koskaan pois kokonaan

WWF:n asiantuntijat ja vapaaehtoiset jättivät öljyn saavuttamat saaret maanantai-iltana.

"Rannat ovat nyt hyvässä tai kohtuullisessa kunnossa, mutta valitettavasti öljyonnettomuuden jälkiä ei pystytä koskaan kokonaan siivoamaan", sanoo Vesimatalan saarella maanantai-iltana asti rantasiivousta ohjannut WWF Suomen suojelujohtaja **Jari Luukkonen**.

Esimerkiksi Vesimatalan pienellä saarella vapaaehtoiset keräsivät yli 200 säkillistä öljyntyynyttä maa- ja kiviainesta. Työn määrä osoittaa, miten iso ongelma syntyi kohtuullisen pienestä määrästä öljyä.

"Voi vain kuvitella, millaiset tuhot saisi aikaan tankkerin 30 000 tonnin, tai vaikkapa 150 000 tonnin öljypäästö, joka on kuitenkin Itämerellä aivan mahdollinen", Luukkonen pohtii.

Meriliikenteen turvallisuuteen onkin Luukkosen mukaan koko ajan kiinnitettävä jatkuvaa huomiota. Myös teollisuuslaitosten ja öljynjalostamojen öljyonnettomuusriskeistä olisi tehtävä riskiarviot, ja varo- ja varoitusjärjestelmät tarkistettava. Rannikolta mereen pääsevän öljyn torjunta voi olla vaikeampaa kuin avomerellä tapahtuvissa onnettomuuksissa, kun öljy voi nopeastikin ajautua rannoille ja saaristoon.

WWF:n mukaan yhteistyö pelastusviranomaisten, meripelastusseuran ja puolustusvoimien kanssa on ollut erittäin hyvää. Myös Ruukki Metals auttoi WWF:n vapaaehtoisten muonituksessa ja majoituksessa.

"Lopuksi mielettömät kiitokset torjuntatyöhön osallistuneille vapaaehtoisillemme! Heidän motivaationsa, tarkkuutensa ja jaksamisensa olivat aivan omaa luokkaansa", Luukkonen ja Vilhunen kiittävät.

Lisätiedot:

Suojelujohtaja Jari Luukkonen, WWF Suomi, puh. 040 585 0020
Meriohjelman päällikkö Sampsa Vilhunen, WWF Suomi, puh. 040 550 3854

Tiedoksi toimituksille:

WWF:n vapaaehtoiset öljyntorjuntajoukot toimivat viranomaisten apuna öljyvahingon jälkeisessä rantojen puhdistuksessa ja öljyntyneiden eläinten hoidossa. Kun öljyonnettomuus tapahtuu, WWF hälyttää öljyntorjujat paikalle viranomaisen kutsusta. Voimme koota ja varustaa nopeasti "iskuryhmän" ja hälyttää myöhemmin avuksi lisää vapaaehtoisia.

Öljyntorjuntajoukot perustettiin vuonna 2003. Ne olivat silloin ainoat laatuaan koko maailmassa. Nyt öljyntorjuntajoukkoihin kuuluu jo 6700 suomalaista. Malli on innostanut perustamaan vastaavat joukot Norjaan, Viroon ja Venäjälle.